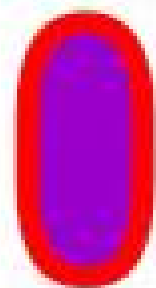

vali crăciun

**neliniști
autumnale**

**v
ali
crăciun**

*neliniști
autumnale*

CJG
Editura Centrului Cultural
Dunărea de Jos
- Galați 2012-

Director CCDJ:
Sergiu Dumitrescu
Coordonator proiect
cArtESEŢE:
Florina Zaharia
Copertă:
Eugen Ungureanu
instalația cărții:
Rodica Gherghinoiu

**v
ali
crăciun**

***neliniști
autumnale***

Pentru Elena și Alexandru

Colecția „cArtESEŢE”

autumnală

duminica a ruginit
și teii s-au smuls
din visare
tresar în nedumerirea
de a intra în inimile
noastre
cu vuietul straniu
al unui anotimp
echivoc

între lucruri
e calma rotire de sfere
un dans
în care putem
recompune lumea
și dezordinea
din fericire
o nostalgie în care
amurgul
prevestește călătorii
fără țintă
paradoxuri

o mare neliniște
predestinată

transfigurare

dincolo de cuvinte
e orizontul
în care plutim
ca două mari păsări
de mătase

suntem de la începuturi
o căutare
dar și limanul ei
de întrebări

în labirintul de forme
și lumină fragilă
suntem brațe arcuite
care se cheamă
și cresc
unele din altele
într-o nouă jertfă

încă alergăm
pe muchiile cerului
încă învățăm
să ne croim aripile
pe ecouri
și o umbră mirată
rămâne în urmă

peisaj interior

oraşul meu e alb
o linie caldă
peste gânduri
în care silabele străbat
o ficţiune
neîncăpătoare

din punctul în care

gesturile devin
impersonale
poți șlefui statuete
de liniște
învelișuri de apă
sau îți închipui mersul
ca pe o culoare
ce se rostogolește rupe
liniile oarbe
prelungind nălucirea
clipei
și metafizica

în sunetul sincopat
al materiei fluide

schița unei mișcări

vals în melancolia
secundeii
privirea se rotunjește
în palmele toamnei
aleile
au respirația oprită
căci vântul golul

haosul
în noiembrie
pictează mâinile
noastre de aer

remodelare

în aceeași geometrie
a bolților de piatră
mi-e teamă să spun
simplu

că vreau să schimb
anotimpurile
mai întâi înțelepciunea
apoi gustul amar
al zborului dintâi
la început singurătatea
și dorul de ce s-a stins
ca sufletul să cadă
adânc
precum o fântână
spre sine și apoi...

dar în fața acestui
peisaj auster
nu știu decât să tac

primesc rochia
de frunze arămii
și preștiința că în orice
punct cardinal
e un răgaz
pentru visare

ludic

fac noduri împletesc
din nori tainele
unui joc
o punte între fantezia
mea aspră
și întâmplările tale

culoarul în care aștepți
e străin

anapoda e fereastra
întoarsă spre abis
și cerul tot cade
asemenea unui fruct
putred

menuet nocturn

el stă la pândă
în miezul lucrurilor
în spatele oglinzii

împrumutând
toate privirile
pentru stările sale

rememorează
accidentele frumuseții
știind că în ele
e aceeași rădăcină
a ființei

degetele sale
transfigurate
sunt raze

care întind secundele
până la mirare

este orb și ispitit
de sinele
din cercurile ascunse

în zarea lui e ceea ce
a fost înainte de cuvânt
și toată curgerea lumii
și din această cauză
uneori se desparte

de cuvinte și de lume

rămâne cu o lampă
veche

care îi arde pielea
și amurgurile

viața lui e în dezordine

descântă trecerea

lovește clape stelare

e un exilat

cu zgură pe visuri

el pleacă în lume
fără busolă
ceilalți îi întrevăd
deșertul singurătatea
mâna himerei
care se smulge din sine
fluturând departe
ca un pescăruș
sub clopote albastre

ascensiune

cu toate iluziile
ne trezim în pântecul
întrebărilor originare
și recâștigăm
cruditatea
în care se zbate
o nouă istorie a lumii

scara din visul

amniotic
se înfige solitar în solzii
alburii
tot mai aproape
de marea cumiņenie

iar noi
tot mai mici suntem
pregătiți
pentru saltul
imprevizibil sau căi
neîncercate

pentru a găsi ultima
vertebră din structura
universului

și plecăm mai departe
cu rotiri de fluturi
cu scara grea în spate
pe care cineva a urcat
pe furiș
cu iluminarea noastră

hartă subiectivă

distanțe înșelătoare
între timpul interior
și pergamentele zilei
între identitatea mea
și obiectele
ce îmi măsoară
exact
sentimentele

în această situație
nu pot fi obiectivă
când vorbesc despre
viață și absențele ei
când în transfigurarea
mea ceea ce se înalță
planează la limită
și oamenii care
așteaptă mângâiere
sau intră brusc
în spațiul inegal
al contemplației

dau de lumile
imponderabile

harpa de vise

noaptea arată căi
sucite
fețele descojite
ale celor
care se prefac
că sunt întregi

luminoși
cu răni de care sunt
mândri
cicatrici rămase
din îmbulzeala
pe drumul
ce duce vag
către absolut

în pragul ei sunt voci
ce ar vrea
să ne abandonăm

exuviile firesc
să stăm de veghe
la răscruci de stele
să lăsăm cuvintele
să respire
să fim noi începutul
pentru că abisurile
nu ne-au răpit din piept
harpa de vise

armonie

ora în care sufletul
se umple de armonie
ne purifică de absurd

în oglinzile
pe care le evitam
viața și moartea
sunt una
un cerc purtat

în palme
ca pe un semn revelat
în partitura insomniilor

cu tălpile goale
ieșim din carcasa
de sare
și ne răzvrătim atât
cât să nu tulburăm
urzeala de quasari

nu mai contează

dacă zeii
își continuă jocul
sau sunt plictisiți
căci adevărata
inocență
este în mugurii
de octombrie

în trecere

tu îmi spui că văzduhul
a fost furat

și-n locul lui
e un simulacru

sus

un ecran în care
se reflectă
foșgăiala mărunță
și tot ce trăim în noi
multiplicat

decupăm lumina
în care s-a înghesuit

o siluetă concavă
străină
și ne estompăm
în irealitate
fără să mai fim
conștienți
de izgoniri de timp
de dorul unei insule
cu pedepse amânate

gând

ochii mei se ascund
iscoditor
sub pleoapele tale
cu toate imaginile
sacre

așa rătăcim halucinant
prin lumea
cu decontări grăbite

iraționale
întorcând sunetele
și departele
pe toate fețele

vom găsi probabil
în lupta noastră
cu secundele cirotice
dintre poli
cântecul perfect
neîntrerupt

desacralizare

s-au oprit
din ritmul cosmic
miturile despre arborii
protectori
și cele despre
cucerirea vastității

am rămas
doar cu arborii

și cu obsesia limitelor
cu ritmul
propriilor vene
și cu oamenii
ce-și poartă pe umeri
de sticlă
rădăcinile
de la un capăt la altul
al călătoriei lor

meditație

în fiecare cuvânt
e o stea care veghează
în umbra plutei rămasă
fără Charon
revolta mea
liniștea...

în miezul cald
al rostirii

când te desprinzi
de propria carne
de biografia reală sau
inventată
te întorci în același
golf de absențe
în care dumnezeu
a țesut perfecțiunea

nostalgiile inocenței

visul meu de a pluti
deasupra zidurilor
lumii
cu liliac alb catifelat
inundându-mi brațele
ascultând-o pe Enya
sau cântecul mării
verzi

din mine se furișează
copilul
cu praf de amurguri
îmbătătoare
pe caldele pleoape

norii alunecă tăcut
cu timpul ce va veni
îmbrățișând lutul
ce are forma trupului meu
plăpând sideral

îmbrac toate acestea
cu imagini
și în mersul meu
printre oameni nu mai
este nimic decolorat

evaziune

pe coapsele zorilor
fumeșă
vraiștea vieților

noastre
cu binefăcătoarele
deraieri
de la convenție

între preexistență
și ambiguitatea
decorativă
a propriului destin
experimentăm
evaziunea
punem la încercare

toate formele
amânării

stare de toamnă

scuturare prelungă
de toamnă
străzile s-au înnodat
ceasurile bat alb
arbori ca stâlpi
fantastici
dezvelesc calm vălul

șerpuitor
al stărilor noastre
everaart încă rătăcește
nu-și găsește orizontul
familiar
când obosește
se așază
în visul nostru
ca un turn incendiat

gând străin

o cârțiță roade
din catifeaua timpului
ia pauze
simte tăcerea
resemnată din înalturi
rupe din mine
din crucea pe care toți
au abandonat-o

căci nu mai vine
altcineva ne dă
memoria și temerile

aici doar neliniștea
criptică

inscripție

în asfalt inscripția
unui nou vals

am mai trecut pe aici
când soarele înnodea
tresăririle bovarice
de imnul plecărilor
estivale
tristețea de preaplinul
existenței

până departe e liniște
cu ascunzișuri
și noi tragem
până la delir

sângele bolnav
din conductele
subterane
până când strada
ia forma noastră

amurg

cercuri de fum
cad peste orașul
în care oameni
ca niște fluturi

de hârtie
trec dintr-o piramidă
în alta
hașurând înserarea
cu rugina pe aripi

nocturnă

din atâtea întâmplări
și vârstele translucide
rămâne doar cumpăna

dintre ele
cerul în care inima mea
bate mai tare
cu tresăriri de iarnă
gratuită
și deșert în care poți
ascunde
orice frumusețe
neînțeleasă
prematură

între tine și mine

tot aerul
în care ne-am desenat
infinitul

o parte de lume e
numai sunet limpede
un cuvânt care ține
zodiile în echilibru
alta își încurcă
răspântiile
în anotimpul acesta
greu de reptilă

somnambulă
și zborul nou ce stă
căscat în încordare
în lira oaselor mele
capricioase

revelație

prin toate ferestrele
suprapuse
am văzut spirala

sentimentelor
camuflata
roșul zilei ca un cub
în care ne aruncăm
ca niște feline zvelte
sau cu patima îngerilor
de a trăi
fragilitatea
întreaga poveste
cu suișuri
și finaluri incerte

vali crăciun

Născută în 5 aprilie 1971, membră a Societății Scriitorilor “C. Negri”.

Debut în revistă: *Porto-Franco*, Galați

Cenacluri frecventate: *Mihail Sadoveanu*, *Junimea*, *Trimbulinzii*.

Exerciții de jurnalism:

*Monitorul de Iași, Opinia
studentească și Viața
liberă*

Grupaje de poezii
publicate în *Sinteze*
(Ploiești), *Semne* (Sla-
tina), *Antiteze* (Piatra-
Neamț), *Porto-Franco*
și *Dunărea de Jos*
(Galați)

Debut editorial :
Semne de recunoaștere,

2005 (manuscris
premiat în cadrul
Concursului Național de
Poezie și interpre-
tare critică a operei
eminesciene *Porni
Luceafărul...*, în anul
2004)

Grupaje de poeme
publicate în antologiile
*Într-o lacrimă trăiește
poetul* (1998), *Opt*

*încercări de a te naște
singur (2005), Almanahul
Revistei Dunărea de Jos
(2007), O antologie a
literaturii gălățene
contemporane (2008)*

*Premii: Marele premiu
Marin Preda, pentru
proză scurtă, Concursul
Național de Proză Marin
Preda (Alexandria,
1997), Mențiune pentru*

poezie, Concursul Național de poezie Ion Minulescu (Slatina, 1997) Premiul Galeriilor Anticariat, pentru poezie, Concursul Național de Poezie Vasile Alecsandri (Iași, 2000), Premiul Editurii Axa, din Botoșani și al revistei Antiteze (Botoșani, 2004)

cuprins:

autumnală -	5
transfigurare -	7
peisaj interior -	10
schiața unei mișcări -	12
remodelare -	13
ludic -	16
menuet nocturn -	17
ascensiune -	22
hartă subiectivă -	25
harpa de vise -	27
armonie -	30

în trecere - 32
gând - 35
desacralizare - 37
meditație - 39
nostalgiile inocenței- 41
evaziune - 43
stare de toamnă - 45
gând străin - 47
inscripție - 48
amurg - 50
nocturnă - 51
revelație - 54

**Au mai apărut în
colecția cArtESENȚE:**

**1. nișteversuri - Tudor
Cristian Roșca**

**2. Daniel în groapa cu
lei - Iulian Grigoriu**

**3. Scrum de aripi -
Stela Iorga**

**4. Obiecte de inventar
- Corneliu Antoniu**

5. Sahare și fântâni

(cuburi de aer) -

Angela Ribinciuc

6. Elegiile vieneze -

Victor Cilincă

7. Rochia fără sfârșit

- Ion Zimbru

8. Memorialul

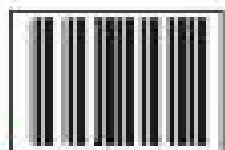
dantelelor galbene -

Paul Blaj

În curs de apariție:

10. Chintesențe -

Mihail Gălățanu

cArtESEŢE